

Raadsinformatiebrief

Van	Burgemeester en Wethouder/Burgemeester	Zaak nr.	696249
Aan	Gemeenteraad	RIB nr.	2020-82
Portefeuillehouder	Annette Wolthers	Datum	9 december 2020
Informatie bij	Annette Keates	Tel. nr.	0640599952

Onderwerp

Vaststellen beleidsregels Werk en Inkomen

Kernboodschap

De huidige beleidsregels en verordening in het domein werk en inkomen is op een aantal punten aangepast. Voor de wijzigingen zijn een aantal verschillende aanleidingen. Deze zijn:

1. De Gemeenteraad heeft op 11 november 2020 de nieuwe begroting voor 2021 vastgesteld. Er zijn hierin een aantal keuzes gemaakt om besparingen te realiseren. Daarvoor moet beleid aangepast worden. Dit heeft consequenties voor de Beleidsregels Gemeentelijk Minimabeleid Hilversum 2020, de Beleidsregels Re-integratie en Tegenprestatie Hilversum 2016 en de Verordening inkomensvoorzieningen Hilversum 2016.
2. Per 1 januari 2021 gaat de nieuwe Wet Beslagvrije Voet in. Dit heeft consequenties voor de Beleidsregels Verhaal en Terugvordering Hilversum 2016.
3. Er heeft een evaluatie plaatsgevonden van de minimaregeling Tegemoetkoming Chronisch zieken en gehandicapten. Op basis van de evaluatie wordt de beleidsregel aangepast. Deze valt onder de Beleidsregels Gemeentelijk Minimabeleid Hilversum 2020.

Het betreft de volgende wijzigingen:

Beleidsregels Gemeentelijk Minimabeleid Hilversum 2021 (bijlage 1)

Door de Gemeenteraad is besloten om de inkomensgrenzen voor twee minimaregelingen te verlagen van 130% van het wettelijk sociaal minimum naar 120%. Het gaat om de regeling Verduurzaming Huishoudens en de Activeringsregeling. Deze normen zijn aangepast in artikel 10. Activeringsregeling en artikel 12. Verduurzaming Huishoudens.

De Tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten is geëvalueerd en op basis daarvan zijn een aantal punten in de regeling gewijzigd:

1. De tegemoetkoming wordt toegekend per persoon in plaats van per huishouden
2. De voorwaarde dat de aanvrager een aanvullende zorgverzekering moet hebben is geschrapt.
3. De verschillende tarieven per kostensoort zijn geschrapt uit de regeling.

De wijzigingen zijn doorgevoerd in artikel 13. Tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten.

Beleidsregels Verhaal en Terugvordering Hilversum 2021 (bijlage 2)

Als de gemeente beslag legt op de uitkering van een inwoner, moet er rekening gehouden worden met de beslagvrije voet. Dat is een deel van de uitkering waar geen beslag op gelegd kan worden, zodat een inwoner nog genoeg overhoudt om van te kunnen leven. Hoe deze beslagvrije voet moet worden berekend gaat per 1 januari 2021 veranderen. Waar in de beleidsregels Verhaal en Terugvordering werd gerefereerd aan de oude berekening van de beslagvrije voet is dit aangepast.

Beleidsregels Re-integratie en Tegenprestatie Hilversum 2021 (bijlage 3)

Door de Gemeenteraad is besloten om de premies af te schaffen die worden verleend aan inwoners in de bijstand. Het gaat om de premies voor vrijwilligerswerk, deeltijdwerk en volledige uitstroom naar werk. Deze premies staan in de verordening, en in de beleidsregels Re-integratie en Tegenprestatie worden ze nader uitgewerkt. De artikelen 3, 4, 5 en 6 gaan over de premies. Deze artikelen zijn geschrapt. Overige verwijzingen naar de premies zijn uit de beleidsregels verwijderd.

De Verzamelverordening Inkomensvoorzieningen zal begin 2021 aan de Commissie Zorg en Samenleving en de Raad worden voorgelegd.

In de bijlage sturen wij u de nieuwe beleidsregels die zijn vastgesteld in de Collegevergadering van 8 december 2020:

Bijlage 1. Beleidsregels Gemeentelijk Minimabeleid

Bijlage 2. Beleidsregels Verhaal en Terugvordering

Bijlage 3. Beleidsregels Re-integratie en Tegenprestatie

Burgemeester en wethouders van Hilversum,
de gemeentesecretaris,

de burgemeester,

D. Emmer

P.I. Broertjes

Bijlage(n):

Bijlage 1. Beleidsregels Gemeentelijk Minimabeleid

Bijlage 2. Beleidsregels Verhaal en Terugvordering

Bijlage 3. Beleidsregels Re-integratie en Tegenprestatie

Deze raadsinformatiebrief is digitaal beschikbaar op [internet](#) onder “Vergaderstukken”, B&W-vergadering van 8 december 2020.

BELEIDSREGELS GEMEENTELIJK MINIMABELEID HILVERSUM 2021

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hilversum;

gelet op:

- de Participatiewet, in het bijzonder de artikelen in hoofdstuk 4, paragraaf 4.1;
- de van toepassing zijnde Verzamelverordening inkomensvoorzieningen Hilversum;
- het beleidsplan “Doen wat nodig is zodat je mee kunt doen: Minimabeleid op maat vanaf 2020” (vastgesteld door de gemeenteraad Hilversum op 26 juni 2019);
- de “Kadernota voor het sociaal domein Hilversum 2017-2021” (raadsbesluit 7 juni 2017); en
- de Algemene wet bestuursrecht, in het bijzonder artikel 4:81 (titel 4.3),

besluit vast te stellen de navolgende

BELEIDSREGELS GEMEENTELIJK MINIMABELEID HILVERSUM 2021

Vastgesteld in de collegevergadering d.d. 8 december 2020

Datum inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden in werking per 1 januari 2021.

De navolgende beleidsregels worden ingetrokken met ingang van 1 januari 2021:

Beleidsregels gemeentelijk minimabeleid Hilversum 2020.

Kader

Het minima- en schuldenbeleid van de gemeente Hilversum is zoveel mogelijk gericht op activering en gaat uit van de visie ‘Iedereen hoort erbij en doet ertoe’. Het minimabeleid rust op de pijlers meedoen (maatschappelijke activering van inwoners en kinderen), gezondheid (ter compensatie van het wegvallen van de diverse rijksregelingen voor chronisch zieken) en vangnet (bijzondere bijstand voor noodzakelijke, uit individuele bijzondere omstandigheden voortvloeiende kosten).

Het minimabeleid beoogt de armoedeval te verkleinen en zo werken lonender te maken (door verhoging van de inkomensgrens), vraaggericht in plaats van aanbodgericht te werken (door een brede integrale intake, meer maatwerk en minder regelingen) en hanteert wederkerigheid als belangrijke kernwaarde (dit geldt enkel bij kosten die vallen onder het buitenwettelijk begunstigend beleid). Hierbij biedt de uitbreiding van de gemeentelijke schulddienstverlening met bijbehorend productaanbod mogelijkheden om inwoners die gebruik maken van minimegelingen op een duurzamer manier te ondersteunen, bijvoorbeeld door het aanbieden van budgetcursussen en hulp bij het in evenwicht brengen van de inkomsten en de vaste lasten. Het moeten rondkomen van een minimuminkomen vergt veel kennis van wet- en regelgeving, administratieve nauwkeurigheid en bepaalde organisatorische vaardigheden. De gemeente Hilversum ondersteunt haar inwoners hierbij door middel van een uitgebreid preventief en curatief productaanbod vanuit de gemeentelijke schulddienstverlening.

Om het minimabeleid betaalbaar te houden gelden ten opzichte van het jaar 2020 voor enkele voorzieningen scherpere inkomensnormen. Desalniettemin is naar het oordeel van het college sprake van een evenwichtig pakket aan maatregelen ter ondersteuning van inwoners van Hilversum met een kleinere beurs.

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsbepalingen

Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet en de Algemene wet bestuursrecht.

In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

- a) college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hilversum;
- b) PW: Participatiewet;
- c) draagkrachtperiode jaar: een aaneengesloten periode van 12 of meer maanden en waarvan de financiële draagkracht aan het begin eenmalig wordt vastgesteld voor de gehele draagkrachtperiode.
- d) peildatum: de datum die door het college gehanteerd wordt om te toetsen of aanvrager recht op bijstand heeft;
- e) inkomensgrens: het maximale inkomen waarbij het college veronderstelt dat er geen financiële draagkracht uit inkomen aanwezig is;
- f) vermogensgrens: het maximale vermogen waarbij het college veronderstelt dat er geen financiële draagkracht uit vermogen aanwezig is;
- g) WIA: Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen
- h) WAJONG: Wet werk en arbeidsondersteuning Jonggehandicapten
- i) WAZ: Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen
- j) WAO: Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering
- k) SVB: Sociale Verzekeringsbank
- l) WSNP: Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen;
- m) MSNP: Minnelijke Schuldsanering Natuurlijke Personen;
- n) WSF2000: Wet studiefinanciering 2000;
- o) WTOS: Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten.

Artikel 2 Inkomen

1. Voor het vaststellen van het inkomen geldt de aanvraagdatum als peildatum, tenzij anders vermeld.
2. Voor de minimaregelingen uit Hoofdstuk 2 bedraagt de inkomensgrens 130 % van de toepasselijke bijstandsnorm (zoals vermeld in artikelen 20, 21, 22 en 23 Participatiewet), tenzij anders vermeld.
3. Bij een overschrijding van de vereiste inkomensgrens van meer dan € 60,- netto op jaarbasis is er geen recht op de minimaregelingen uit Hoofdstuk 2.
4. Voor de individuele bijzondere bijstand uit Hoofdstuk 3 bedraagt de inkomensgrens 110% van de toepasselijke bijstandsnorm (zoals vermeld in artikelen 20, 21, 22 en 23 Participatiewet), tenzij anders vermeld.
5. Bij bepaling van het inkomen wordt geen rekening gehouden met de kostendelersnorm als bedoeld in artikel 22a Participatiewet.
6. Bij het vaststellen van het inkomen wordt uitgegaan van het netto inkomen inclusief vakantiegeld. Indien alleen het netto inkomen exclusief vakantiegeld bekend is, wordt dit verhoogd met 5%.
7. In afwijking van lid 1 kan bij wisselende inkomsten uit loondienst of onderneming het gemiddelde inkomen van de voorgaande drie maanden gehanteerd worden. Indien dit voor aanvrager gunstiger is, kan deze periode uitgebreid worden tot 6 maanden.
8. Inkomsten van ten laste komende kinderen, als bedoeld in artikel 31 lid 2 sub h PW, worden buiten beschouwing gelaten bij aanvragen voor het Kindpakket (artikel 11).
9. In geval van beslaglegging op het inkomen wordt uitgegaan van het inkomen na beslaglegging.
10. In geval van een schuldsaneringsregeling (op grond van de WSNP of MSNP) is het inkomen gelijk aan het vrij te laten bedrag.
11. Bij het vaststellen van het inkomen bij zelfstandigen met een eenmansbedrijf, een enkelvoudige BV of VOF met niet meer dan 2 personen geldt het volgende:
 - a) Om het inkomen te bepalen dienen de volgende bewijsstukken overgelegd te worden:

- o jaarstukken van het bedrijf van het voorgaand jaar met balans en resultaatrekening;
- o aangifte inkomstenbelasting van het voorgaand jaar (van alle gezinsleden);
- o banksaldi per 31 december van het voorgaand jaar (van alle gezinsleden);
- o bij BV's en VOF's het contract m.b.t. winstdeling (vennootschapscontract). Niet nodig wanneer de vennoten alleen uit gezinsleden bestaan.
- b) Voor berekening van het inkomen uit zelfstandige werkzaamheden wordt het bedrijfsresultaat (de winst uit onderneming) verminderd met een forfaitair percentage zoals genoemd in artikel 6, lid 2 Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004.
- c) indien er (nog) geen jaarrekening beschikbaar is van het voorgaande kalenderjaar kan de jaarrekening van het jaar daarvoor gebruikt worden.
- d) indien er in het geheel nog geen jaarrekeningen zijn omdat de onderneming pas is opgericht, kan uitgegaan worden van de gemiddelde omzet van de voorgaande drie maanden na aftrek van gemaakte ondernemingskosten of van een inkomensverklaring van de belastingdienst van het voorgaande kalenderjaar. Dit bedrag kan dan vergeleken worden met het brutobedrag van de bijstandsuitkering zoals vermeld op de normenbrief van het lopende kalenderjaar.

Artikel 3 Vermogen

1. Voor het recht op minimaregelingen uit Hoofdstuk 2 of op individuele bijzondere bijstand uit Hoofdstuk 3 gelden de vermogensgrenzen die genoemd worden in artikel 34 PW.
2. In afwijking van c.q. in aanvulling op artikel 34 PW worden de volgende vermogensbestanddelen buiten beschouwing gelaten:
 - a) het vermogen in de door de aanvrager zelf bewoonde woonboot, camper of huis;
 - b) een motorvoertuig waarvan het kenteken op naam staat van de aanvrager met een dagwaarde tot € 3.400,- (zoals vermeld op de site van de ANWB). Wanneer een motorvoertuig meer waard is, telt alleen het meerdere mee. Wanneer er meerdere voertuigen op naam staan, geldt de volledige dagwaarde vanaf het tweede voertuig mee voor het vermogen. Bij ondernemers kan hiervan afgeweken worden;
 - c) het vermogen in de boedel bij een wettelijke of minnelijke schuldsaneringsregeling;
3. Schulden worden als negatief vermogen aangemerkt en in mindering gebracht op het positieve vermogen als ze aantoonbaar en opeisbaar zijn en er een feitelijke verplichting tot terugbetaling bestaat.

Artikel 4 Aanvraag

1. Aanvragen dienen op één van de volgende wijze ingediend te worden:
 - a) schriftelijk via het aangewezen aanvraagformulier;
 - b) digitaal via de aangewezen e-diensten.
2. Bijzondere bijstand voor de kosten van beschermingsbewind, eigen bijdrage advocaatkosten, griffierecht, legeskosten gehandicaptenparkeerkaart en urgentieverklaring, kunnen tot drie maanden nadat de kosten zijn ontstaan, aangevraagd worden.
3. Bij een aanvraag binnen een reeds vastgestelde draagkrachtperiode hoeft geen nieuwe inkomens en vermogenstoets plaats te vinden, tenzij daartoe aanleiding bestaat wegens een gewijzigde situatie.
4. Bij vervolgaanvragen buiten een vastgestelde draagkrachtperiode van een aanvrager die de AOW-gerechtigde leeftijd heeft bereikt, hoeft geen nieuwe inkomens- en vermogenstoets plaats te vinden, tenzij daartoe aanleiding bestaat wegens een gewijzigde situatie.
5. Indien er sprake is van een gezamenlijke huishouding zoals bedoeld in artikel 3 PW dient de bijstand gezamenlijk aangevraagd te worden.
6. Aanvrager kan gebruik maken van gratis onafhankelijke cliëntondersteuning.

Artikel 5 Draagkracht bij aanvragen individuele bijzondere bijstand (H3)

Voor aanvragen individuele bijzondere bijstand zoals beschreven in Hoofdstuk 3 geldt het volgende:

1. Individuele bijzondere bijstand wordt verstrekt onder aftrek van de aanwezige draagkracht uit inkomen en vermogen.
2. Tenzij anders vermeld wordt draagkracht berekend voor een periode van een jaar.
3. De ingangsdatum van de draagkrachtperiode is de eerste dag van de maand waarop de kosten betrekking hebben als deze tot drie maanden voor de aanvraagdatum ligt. In andere gevallen is de ingangsdatum van de draagkrachtperiode gelijk aan de eerste dag van de maand waarin de aanvraag gedaan is.
4. Draagkracht uit inkomen:
 - a) indien aanvrager een inkomen heeft tot 110% van de toepasselijke bijstandsnorm inclusief vakantiegeld is er geen draagkracht uit inkomen;
 - b) indien aanvrager een inkomen heeft boven 110% van de toepasselijke bijstandsnorm inclusief vakantiegeld dan wordt het meerdere volledig als draagkracht aangemerkt en in mindering gebracht op de toe te kennen bijstand;
 - c) in afwijking van de inkomensgrens die in sub a en b van dit lid genoemd wordt, geldt voor de woonkostentoeslag en het inrichtingskrediet een inkomensgrens van 100% van de toepasselijke bijstandsnorm. Hierbij wordt dus het meerdere volledig als draagkracht aangemerkt en in mindering gebracht op de toe te kennen bijstand.
5. Draagkracht uit vermogen:
 - a) indien aanvrager een in aanmerking te nemen vermogen heeft dat hoger is dan de vermogensgrens zoals beschreven in artikel 3 van deze beleidsregels dan wordt het meerdere volledig als draagkracht aangemerkt en in mindering gebracht op de toe te kennen bijstand.

Artikel 6 Verantwoording en vorm van bijstand

1. Bijstand wordt om niet verstrekt, tenzij anders vermeld. Bij bijstandsverstrekking met een specifiek bestedingsdoel kan de bijstand in natura verstrekt worden, bijvoorbeeld door gebruik te maken van een pas met een digitaal tegoed.
2. Indien aan de voorwaarden voor bijzondere bijstand op grond van deze beleidsregels is voldaan, wordt de hoogte van de bijstand, die met een specifiek bestedingsdoel wordt verstrekt, vastgesteld op basis van een prijsindicatie door de aanvrager. Een prijsindicatie kan ook een folder zijn.
3. Het college kan de aanvrager verzoeken de gemaakte kosten van bewijsstukken te voorzien als daar aanleiding toe bestaat of steekproefsgewijs. Blijkt daaruit dat de bijstand tot een te hoog bedrag is verleend, dan wordt de teveel verstrekte bijstand teruggevorderd, in overeenstemming met de daarop betrekking hebbende beleidsregels verhaal en terugvordering van Hilversum.

HOOFDSTUK 2 GEMEENTELIJKE MINIMAREGELINGEN

Artikel 8 Individuele inkomenstoeslag

De individuele inkomenstoeslag is een aanvullende vorm van inkomensondersteuning op grond van artikel 36 PW. Het toekennen van een inkomenstoeslag is een discretionaire bevoegdheid. Artikel 8 PW schrijft voor wat tenminste in de verordening moet worden geregeld door de gemeenteraad (namelijk: hoogte en wijze waarop invulling wordt gegeven aan het begrip langdurig laag inkomen). De wettekst stelt als voorwaarden dat belanghebbende een leeftijd heeft tussen de 18jaar en de AOW-gerechtigde leeftijd, geen zicht heeft op inkomensverbetering en dat er geen recht bestaat als in de 12 maanden voorafgaand aan de aanvraag reeds een individuele inkomenstoeslag is toegekend. Om voor een inkomenstoeslag in aanmerking te komen heeft de gemeenteraad van Hilversum besloten de referteperiode van een langdurig laag inkomen op 36 maanden te stellen en de inkomensgrens op 110% van de relevante bijstandsnorm, waarbij de kostendelersnorm niet van toepassing is. In de Verzamelerverordening inkomensvoorzieningen Hilversum is daaraan uitvoering gegeven en wordt de hoogte genoemd.

1. Hoogte: de hoogte van de individuele inkomenstoeslag is vastgesteld in de Verzamelverordening Inkomensvoorzieningen Hilversum.
2. Aanvullende voorwaarden:
 - a) Aanvrager heeft een maandelijks netto-inkomen inclusief vakantietoeslag van maximaal 110% van de relevante bijstandsnorm waarbij geen rekening wordt gehouden met de kostendelersnorm als bedoeld in artikel 22a Participatiewet.
 - b) Aanvrager heeft gedurende de gehele referteperiode van 36 maanden voorafgaand aan de aanvraag aan de inkomensnorm voldaan uit sub a voldaan. Inwoners die niet gedurende de volledige referteperiode in Nederland woonachtig zijn geweest hebben geen recht.
 - c) Aanvrager heeft gedurende de referteperiode geen maatregelen opgelegd gekregen op grond van de PW, IOAW, IOAZ wegens het niet of in onvoldoende mate voldoen aan de arbeidsverplichtingen.
 - d) Aanvrager volgt geen opleiding als bedoeld in de WTOS dan wel een opleiding of studie als bedoeld in de WSF2000.
3. De individuele inkomenstoeslag wordt eenmaal per 12 maanden verstrekt.
4. Het college kan het recht bij bijstandsgerechtigden die eerder een individuele inkomenstoeslag hebben ontvangen, ambtshalve vaststellen.

Artikel 9 Individuele studietoeslag

De individuele studietoeslag is een aanvullende vorm van inkomensondersteuning op grond van artikel 36b PW. De gemeenteraad heeft in de Verzamelverordening inkomensvoorzieningen Hilversum de hoogte en frequentie vastgesteld. In deze beleidsregels worden aanvullende voorwaarden uitgewerkt. In 2021 wordt voorzien in een wijziging van de Participatiewet. De studietoeslag valt dan niet langer onder gemeentelijk beleid, maar wordt een landelijke regeling. De artikelen 8 en 36b van de Participatiewet worden hierop aangepast. De hoogte van de studietoeslag zal niet langer bij verordening maar bij AmvB worden vastgesteld (max. €300,00 per maand). Zodra de wijziging van de Participatiewet van kracht is, komt dit artikel te vervallen.

1. Hoogte: de hoogte van de individuele studietoeslag is vastgesteld in de Verzamelverordening Inkomensvoorzieningen Hilversum. De individuele studietoeslag wordt jaarlijks geïndexeerd.
2. Aanvullende voorwaarden:
 - a) Aanvrager is door een structurele medische beperking niet in staat tijdens de studie inkomsten te verwerven. Om dit te kunnen bepalen hanteert het college in beginsel de volgende werkwijze:
 - o Aanvrager overlegt gegevens die naar het oordeel van het college noodzakelijk zijn voor beoordeling van het recht op studietoeslag.
 - o Zijn de beschikbare gegevens voor dat doel onvoldoende, dan worden gegevens opgevraagd bij andere organisaties, voor zover er aanwijzingen zijn dat deze organisaties over relevante gegevens beschikken en het gegevens betreffen in het kader van de uitoefening van een publieke taak;
 - o Leveren de vorige opties onvoldoende gegevens voor beoordeling op, dan kan een deskundigenadvies worden gevraagd.
3. Ingangsdatum en einddatum.
 - a) De studietoeslag wordt toegekend met ingang van de eerste dag van de maand waarin aan de voorwaarden voor toekenning is voldaan, maar niet eerder dan de maand waarin de aanvraag is gedaan.
 - b) De studietoeslag wordt beëindigd met ingang van de eerste dag van de maand, volgend op de dag waarop het recht niet langer bestaat.
4. De studietoeslag wordt maandelijks uitgekeerd.
5. De studietoeslag wordt voor onbepaalde tijd toegekend waarbij het college jaarlijks beoordeelt of de aanvrager nog aan de voorwaarden voor de studietoeslag voldoet.

Artikel 10 Activeringsregeling

De activeringsregeling (voorheen: De regeling Meedoen) is een gemeentelijke minimaregeling om inwoners van 18 jaar of ouder te ondersteunen bij de deelname aan maatschappelijke, sportieve en culturele activiteiten.

1. Aanvrager heeft een maandelijks netto-inkomen inclusief vakantietoeslag van maximaal 120% van de relevante bijstandsnorm waarbij geen rekening wordt gehouden met de kostendelersnorm als bedoeld in artikel 22a Participatiewet.
2. Hoogte is € 140,- per volwassen persoon per periode van 12 maanden die loopt van 1 juli tot en met 30 juni.
3. Aanvullende voorwaarden:
 - a) Aanvrager maakt aantoonbaar kosten voor één of meer van de hieronder genoemde onderdelen.
4. Bestedingsdoel is gelimiteerd tot de volgende onderdelen:
 - o Deelname aan culturele, educatieve, recreatieve en sportieve activiteiten
 - o Lidmaatschap van de bibliotheek of sportschool
 - o NS-abonnement Dal Voordeel, ov-abonnement of -tegoed voor persoonlijke ov-chipkaart
 - o Museumjaarkaart
 - o Kosten van een identiteitskaart of paspoort

Artikel 11 Kindpakket

Het Kindpakket is een gemeentelijke minimaregeling om inwoners van Hilversum met kinderen en een laag inkomen te ondersteunen bij de kosten van maatschappelijke, sportieve en culturele activiteiten van hun kinderen, luiers, een baby-uitzet, een identiteitskaart, schoolkosten, schoolkamp, cadeautjes voor verjaardagen, een fiets, computer en een zwemcursus voor het A-diploma. Langdurige hoge kosten voor muzieklessen worden na aanmelding door een intermediair vergoed door het Jeugdfonds Sport & Cultuur.

1. Hoogte van de vergoeding per jaar (dat loopt van de periode 1 juli tot en met 30 juni) is:
 - o € 150,- per kind dat op de aanvraagdatum 0 t/m 3 jaar oud is
 - o € 275,- per kind dat op de aanvraagdatum 4 t/m 11 jaar oud is
 - o € 575,- per kind dat op de aanvraagdatum 12 t/m 17 jaar oud is
2. Aanvullende voorwaarden:
 - a) Aanvrager is 16 jaar of ouder en heeft één of meer ten laste komend(e) kind(eren) of aanvrager draagt op grond van co-ouderschap bij in de kosten van verzorging en opvoeding van één of meer minderjarige kinderen.
3. Bestedingsdoel is gelimiteerd tot de volgende onderdelen:
 - o Deelname aan culturele, educatieve, recreatieve en sportieve activiteiten
 - o Lidmaatschap van de bibliotheek of sportschool
 - o NS-abonnement Dal Voordeel of ov-abonnement of -tegoed voor persoonlijke ov-chipkaart
 - o Museumjaarkaart
 - o Kosten van een identiteitskaart of paspoort
 - o Luiers of een babyuitzet
 - o Schoolkosten of -kamp
 - o Cadeautjes voor verjaardagen
 - o Een fiets, computer of laptop

Naast bovengenoemde vergoedingen zijn er nog een aantal voorzieningen voor kinderen:

4. Fiets: Voor kinderen in de leeftijd van 4 tot en met 17 jaar bestaat naast bovengenoemde vergoedingen ook eenmaal per 4 jaar recht op een vergoeding voor een fiets van maximaal € 200,-.
5. Zwemlessen:

- a) Deelname aan een zwemcursus voor het A-diploma voor kinderen uit groep 3 is kosteloos na aanmelding door een intermediair van het Jeugdfonds Sport & Cultuur.
- b) Deelname aan een zwemcursus voor het A-diploma bij zwembad Optisport De Lieberg voor kinderen uit groep 6, 7 en 8 is kosteloos via de zwemvangnetregeling. Hiervoor is geen aanmelding door een intermediair vereist.

6. Langdurige structurele cultuureducatie

- a) Deelname aan langdurige, structurele cultuureducatie is kosteloos na aanmelding door een intermediair van het Jeugdfonds Sport & Cultuur.
- b) Vergoeding van kosten is onder voorbehoud van het ter beschikking gestelde budget.

7. Inwoners die een inkomen hebben dat hoger is dan de inkomensgrens van 130%, maar wel voldoen aan de voorwaarde dat ze ten laste komende kinderen hebben (art 10 lid 2 sub a) en ondersteuning ontvangen op grond van de Wet op de gemeentelijke schuldhulpverlening, hebben recht op deelname aan het Kindpakket.

Artikel 12 Regeling Verduurzaming huishoudens

De Regeling Verduurzaming huishoudens is een gemeentelijke minimaregeling om inwoners van Hilversum te ondersteunen bij de aanschaf van een gelimiteerd aantal duurzame gebruiksgoederen en om ze te ondersteunen bij het treffen van een energiebesparende maatregelen door het verstrekken van energiebesparende producten zodat de vaste lasten dalen.

1. Aanvrager heeft een maandelijks netto-inkomen inclusief vakantietoeslag van maximaal 120% van de relevante bijstandsnorm waarbij geen rekening wordt gehouden met de kostendelersnorm als bedoeld in artikel 22a Participatiewet.
2. Hoogte is maximaal € 500,- per gebruiksgoed.
3. Aanvullende voorwaarden:
 - a) Er bestaat een noodzaak tot vervanging van genoemde gebruiksgoederen.
 - b) Aanvrager heeft de voorgaande 10 jaar geen bijzondere bijstand ontvangen voor vervanging van het betreffende gebruiksgoed. Hiervan kan afgeweken worden indien er redenen zijn om voortijdig te vervangen.
4. Bestedingsdoel is gelimiteerd tot de drie volgende onderdelen:
 - o Wasmachine (met minimaal energielabel A++);
 - o Koelkast of koelvriescombinatie (met minimaal energielabel A++);
 - o Oven of fornuis of kookplaat (met minimaal energielabel A).

Artikel 13 Regeling chronisch zieken en gehandicapten

De tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten is een gemeentelijke minimaregeling voor inwoners met een laag inkomen en hoge zorgkosten. Het gaat om kosten die een gevolg zijn van een chronische aandoening of handicap, en die niet gedekt worden door de zorgverzekering, bijvoorbeeld extra reiskosten naar de huisarts of het ziekenhuis, bijbetaling van medicijnen, lidmaatschap van een patiëntenvereniging en de betaling van het verplicht eigen risico. De tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten is bedoeld om deze kosten (gedeeltelijk) te compenseren.

Belanghebbenden, die 18 jaar en ouder zijn en die op het moment van aanvraag aan te merken zijn als chronisch ziek of gehandicapt, komen eenmaal per kalenderjaar in aanmerking voor een tegemoetkoming.

1. Hoogte

De hoogte van de tegemoetkoming is maximaal € 500,- per kalenderjaar per persoon. Alleen daadwerkelijke kosten worden vergoed.

2. Voorwaarden

Voorwaarden om voor de tegemoetkoming in aanmerking te komen zijn:

- a. Een inkomen tot maximaal 130% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm (zoals vermeld in artikelen 20, 21, 22 en 23 van de Participatiewet);
- b. Aantoonbare extra kosten die een gevolg zijn van een chronische ziekte of handicap, die niet vergoed worden door de zorgverzekering (zowel basis als aanvullende verzekering; we houden hiervoor de polisvoorwaarden van de basis en AV-Standaard van de gemeentelijke minimaverzekering van DSW aan).

3. Doelgroep

Tot de doelgroep van deze regelingen behoren in ieder geval aanvragers die:

- a. een uitkering ontvangen op grond van de WIA, WAJONG, WAZ of WAO op basis van arbeidsongeschiktheid; of
- b. een indicatie hebben voor een persoonsgebonden budget vanuit de Zorgverzekeringswet; of
- c. een indicatie hebben vanuit de Wet langdurige zorg; of
- d. tweemaal kinderbijslag van de SVB ontvangen vanwege een thuiswonend gehandicapt kind; of
- e. in voorgaande jaren gebruik gemaakt hebben van de Tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten van de gemeente Hilversum.

4. Medische keuring

Indien de aanvrager niet voldoet aan minimaal één van de doelgroepen uit art. 3, kan een medische keuring worden aangevraagd om het recht vast te stellen.

Artikel 14 Collectieve zorgverzekering DSW

De gemeente Hilversum biedt per 1 januari 2020 een collectieve zorgverzekering aan voor minima via DSW. De zorgverzekerder biedt twee aanvullende gemeentelijke pakketten waarin ook tandartskosten vergoed worden: de AV Standaard of AV Top voor minima. De gemeentelijke bijdrage bestaat uit vergoeding van de extra kosten die in de aanvullende verzekering zitten en op grond van een overeenkomst met DSW zijn gesloten. De gemeente maakt deze bijdrage rechtstreeks over aan DSW. Er is een acceptatieplicht en er geldt geen vermogenstoets.

1. Aanvullende voorwaarden:

- a) Aanvrager is verzekeringsplichtig op grond van de Zorgverzekeringswet
- b) Aanvrager is ten tijde van de aanvraag niet aangemeld bij het CAK als wanbetaler.
- c) Voor deze regeling geldt geen vermogenstoets.

2. Ingangsdatum is 1 januari van het eerstvolgende kalenderjaar na aanvraag tenzij aanvrager in de loop van het kalenderjaar zich vanuit het buitenland in Hilversum vestigt en/of vanuit de Regeling Medische zorg Asielzoekers instroomt. Dan geldt als ingangsdatum de datum dat aanvrager verzekeringsplichtig is op grond van de Zorgverzekeringswet. Deelname wordt jaarlijks automatisch verlengd zolang aanvrager aan de voorwaarden voldoet. Bij stijging van het inkomen van aanvrager tot boven de inkomensgrens, blijft aanvrager recht houden op deelname tot en met 31 december van het lopende kalenderjaar.

3. De aanvrager is verplicht om het college onverwijld in te lichten over wijzigingen van zijn inkomen en/of vermogen, verhuizing buiten de gemeente of wijzigingen waarvan hij/zij redelijkerwijs kan verwachten dat zij van invloed zijn op de aanspraak op de collectieve ziektekostenverzekering.

4. Bij onterechte deelname gaat het college over tot beëindiging van deelname.

HOOFDSTUK 3 INDIVIDUELE BIJZONDERE BIJSTAND

Voor alle aanvragen om bijzondere bijstand die niet vergoed kunnen worden op grond van bovengenoemde gemeentelijke regelingen beoordeelt het college volgens vast jurisprudentie iedere aanvraag op grond van artikel 35 PW aan de hand van onderstaande vier vragen in dwingende volgorde:

- 1) Doen de kosten zich voor?
- 2) Zijn de kosten in het individuele geval noodzakelijk?
- 3) Vloeien de kosten voort uit bijzondere individuele omstandigheden?

4) Kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige draagkracht?

Bij criterium 3 gaat het erom of de kosten voortvloeien uit bijzondere omstandigheden. Als dat niet het geval is bestaat er geen recht en hoeft niet meer beoordeeld te worden of aan criterium 4 voldaan wordt. Uit constante jurisprudentie blijkt dat het enkel hebben van schulden niet maakt dat er sprake is van bijzondere omstandigheden. Er is geen recht op bijzondere bijstand waarvoor er een voorliggende voorziening bestaat. Bij het beoordelen van aanvragen voor individuele bijzondere bijstand wordt gewerkt volgens de maatwerkdriehoek. Daarbij wordt naast de wet- en regelgeving ook gekeken naar eigen kracht en rendement. Gemeenten hebben vrijheid om voor specifieke kosten beleid vast te stellen (artikelen 15 t/m 23).

Artikel 15 Bijzondere bijstand voor de kosten van curatele, beschermingsbewind of mentorschap

Volgens vaste jurisprudentie zijn deze kosten noodzakelijk en komen ze voort uit bijzondere omstandigheden. Gemeenten hebben slechts beleidsvrijheid bij het vaststellen van de draagkracht. De rechter wordt geacht te toetsen of toewijzing van een bewindvoerder de meest passende oplossing is. Per 1 januari 2021 geldt een wettelijk adviesrecht van gemeenten met betrekking tot de noodzaak van (de voortzetting van) bewindvoering. Mogelijk kan worden volstaan met minder vergaande maatregelen om de inwoner te ondersteunen op het gebied van schulden en financieel beheer. Kosten van een bewindvoerder op grond van de WSNP komen expliciet niet voor vergoeding op grond van artikel 35 PW in aanmerking omdat deze kosten uit de boedel gedaan dienen te worden.

1. Hoogte is gelijk aan de vergoeding die genoemd wordt in de Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren (artikel 1:447 lid 1 BW) na aftrek van de aanwezige draagkracht.
2. Aanvullende voorwaarden:
 - a) Aanvrager beschikt over een rechterlijke uitspraak tot onderbewindstelling.
 - b) Aanvrager werkt mee aan periodiek onderzoek naar de uit bewindvoering voortvloeiende verrichte werkzaamheden
3. Duur van de toekenning is:
 - a) 3 jaar bij inwoners met een lopende bijstandsuitkering of zonder financiële draagkracht (met een inkomen tot 110% bijstandsnorm).
 - b) 1 jaar bij inwoners met financiële draagkracht (inkomen boven 110% bijstandsnorm).
4. De ingangsdatum is gelijk aan de datum rechterlijke beschikking mits de aanvraag bijzondere bijstand binnen drie maanden na de datum rechterlijke beschikking is ingediend. Indien de aanvraag na drie maanden wordt ingediend geldt als eerst mogelijke ingangsdatum drie maanden voor datum aanvraag.
5. De bijzondere bijstand wordt maandelijks om niet uitgekeerd.
6. Het college maakt indien nodig gebruik van de sinds 1 januari 2014 in het Burgerlijk Wetboek opgenomen mogelijkheid om bij wijziging van omstandigheden opheffing van de bewindvoering te verzoeken.

Artikel 16 Bijzondere bijstand voor de eigen bijdrage rechtsbijstand en griffierecht

Op grond van de Wet op de rechtsbijstand (Wrb) kunnen inwoners in aanmerking komen voor een toevoeging. Een toevoeging van een advocaat vindt slechts plaats als de Raad voor de rechtsbijstand de procedure noodzakelijk acht. In dat geval worden de kosten (exclusief de eigen bijdrage) van de advocaat vergoed op grond van de Wrb. Griffiekosten en de eigen bijdrage Wrb komen voor vergoeding in aanmerking. Het Besluit proceskosten bestuursrecht geldt als een toereikende en passende voorliggende voorziening voor de reiskosten die de belanghebbende heeft gemaakt in verband met het bijwonen van rechtszittingen van bestuursrechters. Gemeenten hebben beleidsvrijheid bij het vaststellen van de draagkracht.

1. De hoogte is gelijk aan de richtlijnen ingevolge de Wet op de rechtsbijstand na aftrek van de aanwezige draagkracht en de mogelijke vergoeding van de kosten door de tegenpartij op rechterlijk bevel.

a) indien de rechtsbijstand is toegekend buiten het Juridisch Loket om, en de korting op de eigen bijdrage niet van toepassing is, wordt deze korting in mindering gebracht op de bijzondere bijstand, tenzij aanvrager door urgente omstandigheden niet in staat was om tijdig een diagnosedocument bij het Juridisch Loket aan te vragen.

b) Indien de aanvrager een juridische procedure is gestart op schriftelijk advies van de gemeente en door de rechtbank wordt veroordeeld om ook de proceskosten van de tegenpartij te betalen, komen alle proceskosten in aanmerking voor vergoeding.

2. Aanvullende voorwaarden:

a) Er is een toevoeging krachtens de Wet op de rechtsbijstand verleend.

b) Aanvrager heeft geen rechtsbijstandsverzekering. Als aanvrager over een dergelijke verzekering beschikt, dan is het een voorliggende voorziening. Het feit dat aanvrager geen rechtsbijstandsverzekering heeft afgesloten is geen grond om een verzoek om bijzondere bijstand in de kosten van rechtsbijstand af te wijzen.

c) De aanvraag is binnen drie maanden na datum toevoeging Raad voor de rechtsbijstand ingediend.

d) Aanvrager maakt melding van de uitspraak en restitueert de ontvangen bijstand indien de rechter de tegenpartij veroordeelt tot betaling van de proceskosten.

3. Indien aanvrager geen melding maakt van de uitspraak en/of de ontvangen bijstand niet restitueert nadat de rechter de tegenpartij heeft veroordeeld tot betaling van de proceskosten, gaat het college over tot terugvordering van de verleende bijstand.

Artikel 17 Urgentieverklaring Woningnet

1. De hoogte van de bijstand is gelijk aan de te betalen kosten voor de urgentieverklaring na aftrek van de aanwezige draagkracht.

2. Aanvullende voorwaarden:

a) De aanvraag voor een urgentieverklaring is op schriftelijk advies van de gemeente of van een andere instantie. Als de aanvraag op eigen verzoek is worden de kosten alleen vergoed als de urgentieverklaring wordt afgegeven.

Artikel 18 Woonkostentoeslag bij een huurwoning

De Wet op de huurtoeslag geldt als voorliggende voorziening. De woonkosten bij een huurwoning bestaan uit de per maand geldende rekenhuur als omschreven in artikel 5, van de Wet op de huurtoeslag. De aanvrager is verplicht om de aanspraak op huurtoeslag te gelde te maken. In gevallen waar geen aanspraak bestaat op huurtoeslag, kan bijzondere bijstand verstrekt worden

1. Hoogte:

a) Bij een huur die lager is dan de huurtoeslaggrens: de hoogte is gelijk aan het bedrag dat maximaal aan huurtoeslag verstrekt kan worden bij het inkomen van aanvrager. De berekening vindt plaats middels een proefberekening op Belastingdienst/Toeslagen.

b) Bij een huur die hoger is dan de huurtoeslaggrens: de kale huur minus v.

Hierbij staat v voor het verschil tussen het bedrag dat geldt als de huurtoeslaggrens en het bedrag dat maximaal aan huurtoeslag verstrekt kan worden.

2. Aanvullende voorwaarden:

a) Aanvrager heeft door een plotselinge verandering in inkomen of leefsituatie hoge woonlasten.

b) Aanvrager is niet verwijtbaar. Dat wil zeggen dat er geen tekortschietend besef was ten tijde van het aangaan van de huurovereenkomst gelet op de persoonlijke en financiële omstandigheden van toen.

c) Aanvrager heeft niet kunnen voorzien in deze situatie te geraken.

d) Aanvrager heeft geen mogelijkheden voor andere woonruimte.

e) Aanvrager spant zich in goedkopere woonruimte te vinden, heeft zich ingeschreven bij Woningnet, reageert op lotingwoningen en vraagt urgentie aan.

3. Draagkracht:

- a) Bij een inkomen tot 100% van de relevante bijstandsnorm is er geen draagkracht.
- b) Bij een inkomen boven 100% van de relevante bijstandsnorm, geldt het meerdere als draagkracht en wordt dit in mindering gebracht op de toe te kennen bijstand.

4. Duur is 6 maanden met mogelijkheid tot verlenging in bijzondere gevallen.

5. Aan de verlening van een woonkostentoeslag kunnen aanvullende verplichtingen verbonden worden.

Artikel 19 Woonkostentoeslag bij een koopwoning

1. De woonlasten bij een koopwoning worden als volgt berekend:

de hypotheekrente van niet-consumptief krediet en zonder aflossing na aftrek van hypotheekrenteaftrek + OZB eigenaarsdeel + opstalverzekering + forfaitaire onderhoudskosten vooroorlogse / naoorlogse woningen + installatie voor cv bij flats, liftinstallatie en algemeen beheer (bij flats)

2. De hoogte is gelijk aan:

- a) Bij woonlasten die lager zijn dan de huurtoeslaggrens: de hoogte is gelijk aan het bedrag dat maximaal aan huurtoeslag verstrekt kan worden bij het inkomen van aanvrager. De berekening vindt plaats middels een proefberekening op Belastingdienst/Toeslagen. Bij deze berekening worden de woonlasten dus gelijk gesteld aan de rekenhuur waarmee de berekening gemaakt wordt.
- b) Bij woonlasten die hoger zijn dan de huurtoeslaggrens: de woonlasten – x.
Hierbij staat x voor het verschil tussen het bedrag dat geldt als de huurtoeslaggrens en het bedrag dat maximaal aan huurtoeslag verstrekt kan worden.

3. Aanvullende voorwaarden:

- a) Aanvrager heeft door een plotselinge verandering in inkomen of leefsituatie hoge woonlasten.
- b) Aanvrager is niet verwijtbaar. Dat wil zeggen dat er geen tekortschietend besef was ten tijde van het aangaan van de koopovereenkomst gelet op de persoonlijke en financiële omstandigheden van toen.
- c) Aanvrager heeft niet kunnen voorzien in deze situatie te geraken.
- d) Aanvrager heeft geen mogelijkheden voor andere woonruimte.
- e) Aanvrager heeft zich ingeschreven bij Woningnet, reageert op lotingwoningen en vraagt urgentie aan indien verhuizing naar het oordeel van het college bijdraagt aan een verbetering van de situatie.
- f) Aanvrager schakelt een makelaar in om zijn woning te verkopen indien verhuizing naar het oordeel van het college bijdraagt aan een verbetering van de situatie.

4. Draagkracht:

- a) Bij een inkomen tot 100% van de relevante bijstandsnorm is er geen draagkracht.
- b) Bij een inkomen boven 100% van de relevante bijstandsnorm, geldt het meerdere als draagkracht en wordt dit in mindering gebracht op de toe te kennen bijstand.

5. Duur is 6 maanden met mogelijkheid tot verlenging in bijzondere gevallen.

6. Aan de verlening van een woonkostentoeslag kunnen aanvullende verplichtingen verbonden worden.

7. De bijstand wordt in de volgende gevallen in de vorm van een lening verstrekt:

- a) indien de overwaarde in het huis hoger is dan het vrijlatingsbedrag dat genoemd wordt in artikel 34 lid 2 PW
- b) Indien er naar het oordeel van het college zicht is op inkomensverbetering.

Artikel 20 Inrichtingskrediet

Voor statushouders en voor inwoners die noodgedwongen en onverwacht zijn verhuisd zonder de mogelijkheid de inboedel mee te nemen of te reserveren, kan leenbijstand voor inrichtingskrediet verstrekt worden.

1. Hoogte is gemaximeerd op de normen voor een inboedel die de Kredietbank Nederland hanteert overeenkomstig de leefsituatie.
2. Er bestaat recht als aanvrager aan één van onderstaande aanvullende voorwaarden voldoet:
 - a) Aanvrager is statushouder en afkomstig uit het AZC en heeft niet eerder gebruik gemaakt van de mogelijkheid om leenbijstand te verkrijgen
 - b) Aanvrager heeft door persoonlijke omstandigheden van ontwrichtende aard gedwongen en onvoorzien moeten verhuizen.
3. Draagkracht:
 - a) Als draagkracht wordt aangemerkt het meerdere boven 100% van de relevante bijstandsnorm. De draagkracht wordt in mindering gebracht op de toe te kennen bijstand.
4. De bijstand wordt verstrekt in de vorm van een lening.
5. Aanvrager lost gedurende 36 maanden maandelijks af op basis van de aflossingscapaciteit. De aflossingscapaciteit wordt vastgesteld door toepassing van artikel 475d Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv).
6. Na 36 maanden vindt er een beoordeling plaats waarbij de leenbijstand kan worden omgezet naar om niet. Voorwaarden voor omzetting naar om niet:
 - a) aanvrager heeft gedurende 36 maanden aan de betalingsverplichtingen voldaan conform de aflossingscapaciteit;
 - b) aanvrager heeft geen draagkracht.

Artikel 22 Reiskosten

Vergoedingen voor reis- en verwervingskosten in verband met arbeid of participatie in het kader van een re-integratietraject dienen te worden gefinancierd uit het Participatiebudget. Vergoedingen voor andere noodzakelijke reiskosten kunnen via de bijzondere bijstand worden verstrekt.

1. Hoogte is gelijk aan de tarieven per openbaar vervoer (op basis van tweede klasse en het goedkoopste traject).
2. Bijstand voor reiskosten kan verstrekt worden in de volgende situaties:
 - a) bij schoolgaande kinderen. Voorwaarden:
 - het volgen van onderwijs buiten de woonplaats is noodzakelijk
 - de afstand van huis naar school bedraagt tenminste 15 kilometer
 - b) bij het bezoeken van een uit huis geplaatst kind. Wanneer hierover niets is vastgelegd, wordt een frequentie van 2x per maand redelijk geacht.
 - c) in verband met regelmatige geneeskundige behandelingen. Voorwaarden:
 - er is geen sprake van een vergoeding vanuit een voorliggende voorziening, zoals Wlz, de Wmo of de zorgverzekering (zittend ziekenvervoer);
 - de behandeling is medisch noodzakelijk op basis van een indicatie
 - de behandeling vindt plaats buiten de gemeentegrens van de gemeente Hilversum.

Artikel 23 Legeskosten gehandicaptenparkeerkaart

Voor de legeskosten van de gehandicaptenparkeerkaart kan bijzondere bijstand verstrekt worden.

Artikel 24 Hardheidsclausule

In bijzondere en/of onvoorziene gevallen is het college bevoegd af te wijken van het beleid zoals neergelegd in deze beleidsregels.

BELEIDSREGELS VERHAAL EN TERUGVORDERING HILVERSUM 2021

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hilversum;

Gelet op:

- De artikelen 54 en 58 tot en met 61 van de Participatiewet (PW),
- De artikelen 17 en 25 tot en met 28 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW),
- De artikelen 17 en 25 tot en met 28 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) en
- Artikel 2.4.1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning

besluit vast te stellen de navolgende

BELEIDSREGELS VERHAAL EN TERUGVORDERING HILVERSUM 2021

Vastgesteld in de collegevergadering d.d. 8 december 2020

Datum inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden in werking per 1 januari 2021.

De navolgende beleidsregels worden ingetrokken met ingang van 1 januari 2021:

Beleidsregels Verhaal en terugvordering 2015.

Kader

De gemeente Hilversum heeft op grond van een aantal wetten een verantwoordelijkheid om uitkeringen en voorzieningen te verstrekken op grond van diverse wetten, zoals de Participatiewet (PW) en de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).

Als achteraf blijkt, dat de uitkering of voorziening ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verstrekt, dan kan deze onder bepaalde voorwaarden worden ingetrokken en teruggevorderd. Daarnaast geldt voor bijstand die op grond van de Participatiewet (PW) wordt verstrekt, dat deze onder bepaalde voorwaarden kan worden verhaald op onderhoudsplichtigen of (na overlijden) op de nalatenschap.

HOOFDSTUK 1. ALGEMEEN

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de hieronder genoemde wetten.
 2. Voor de toepassing van deze beleidsregels wordt verstaan onder
 - a. de wet: de Participatiewet;
 - b. IOAW: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
 - c. IOAZ: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
 - d. Wmo: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
 - e. de wetten: de onder a tot en met d genoemde wetten en regelingen te samen;
 - f. Wvbsv: Wet vereenvoudiging beslagvrije voet;
 - g. Awb: Algemene wet bestuursrecht;
-

- h. BW: Burgerlijk Wetboek;
- i. Rv: Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;
- j. SUWI: Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
- k. ZVW: Zorgverzekeringswet;
- l. beslagvrije voet: definitie als aangegeven in artikel 475d Rv.;
- m. bruten: het verhogen van de vordering met de loonbelasting en premies volksverzekeringen waarvoor de gemeente die de uitkering verstrekt krachtens de Wet op de loonbelasting 1964 inhoudingsplichtig is, voor zover deze belasting en premies niet verrekend kunnen worden met de door het college af te dragen loonbelasting en premies volksverzekeringen;
- n. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hilversum;
- o. fraudevordering: vordering in verband met ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleende uitkering als gevolg van het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht;
- p. inlichtingenplicht: verplichting genoemd in artikel 17, eerste lid van de wet, artikel 13, eerste lid van de IOAW, artikel 13, eerste lid van de IOAZ en artikel 30c, tweede en derde lid van de SUWI;
- q. NVVK: Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet;
- r. PGB: persoonsgebonden budget;
- s. uitkering: door het college verleende subsidie, verstrekking, bijstand of uitkering in het kader van de wetten;
- t. verhaalsbijdrage: kosten van de uitkering die worden verhaald op een onderhoudsplichtige, zoals bedoeld in paragraaf 6.5 van de wet.

Artikel 2. Bevoegdheid college

1. Het college:
 - a. herzielt dan wel trekt het recht op uitkering in zoals vermeld in de wetten, indien de uitkering tot een te hoog bedrag dan wel ten onrechte is verleend;
 - b. maakt ten volle gebruik van de bevoegdheid tot het verrekenen en terugvorderen zoals in de wetten;
 - c. bruteert de vordering bij gebreke van tijdige betaling zoals in de wetten;
 - d. maakt gebruik van de bevoegdheid tot verhaal van kosten van de uitkering zoals in de wetten, met uitzondering van artikel 62b van de wet.
2. Het college vordert het PGB terug als de belanghebbende:
 - a. voor de einddatum van verstrekking van het PGB naar een andere gemeente verhuist of overlijdt. Dit naar rato van de resterende volle maanden tot aan de einddatum van de verstrekking van het PGB;
 - b. het PGB of een deel daarvan niet kan verantwoorden met toepassing van lid 3;
 - c. wist of heeft kunnen weten dat het PGB ten onrechte is betaald.
3. Als het toegekende PGB als bedoeld in lid 2 onder b niet of niet geheel verantwoord kan worden, wordt het bedrag dat onvoldoende verantwoord kan worden, teruggevorderd.

HOOFDSTUK 2. NIET-FRAUDEVORDERING

Paragraaf 2.1 REIKWIJDTE

Artikel 3. Toepassing hoofdstuk 2

De bepalingen in dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op fraudevorderingen.

Paragraaf 2.2 TERUGVORDERING

Artikel 4. Afzien in verband met kruimelbedrag

In afwijking van het bepaalde in artikel 2, lid 1 onder b ziet het college af van het nemen van een terugvorderingsbesluit als de terug te vorderen uitkering een bedrag van € 130,00 op netto basis niet te boven gaat.

Artikel 5. Geheel of gedeeltelijk afzien van terugvordering bij schulden

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 60c van de wet en artikel 29a van de IOAW en IOAZ, verleent het college medewerking aan een schuldregeling indien:
 - a. redelijkerwijs te voorzien is dat de belanghebbende niet kan voortgaan met het betalen van zijn schulden; en
 - b. redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling met betrekking tot alle vorderingen van de overige schuldeisers zonder een zodanig besluit niet tot stand zal komen; en
 - c. de vordering(en) van de gemeente wegens teruggevorderde uitkering ten minste wordt voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang; en
 - d. een verzoek tot medewerking aan een schuldsanering /-bemiddeling wordt ingediend door een bij het NVVK aangesloten schuldbemiddelingsorganisatie of een Nederlandse gemeente.
2. Het eerste lid is niet van toepassing indien:
 - a. de vordering wordt gedekt door pand of hypotheek op een goed of goederen, behoudens voor zover de vordering niet op die goederen verhaald kan worden.
3. Het besluit om af te zien van terugvordering bij schulden wordt ingetrokken of ten nadele van de belanghebbende gewijzigd indien:
 - a. niet binnen twaalf maanden nadat dat besluit is bekendgemaakt, een schuldregeling tot stand is gekomen die voldoet aan de eisen bedoeld in het eerste lid;
 - b. de belanghebbende zijn schuld aan de gemeente niet overeenkomstig de schuldregeling voldoet;
 - c. onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

Paragraaf 2.3 BETALINGSVERPLICHTING

Artikel 6. Invorderingsbesluit

1. Het college start de invordering gelijktijdig met de afgifte van het besluit tot terugvordering en hanteert daarbij de in artikel 4:87 Awb genoemde betalingstermijn van zes weken.

Artikel 7. Verrekening

Onverminderd het bepaalde in artikel 60, vierde lid van de wet en artikel 28, tweede lid van de IOAW en IOAZ en ongeacht het in artikel 9 genoemde uitstel van betaling, gaat het college, indien mogelijk meteen na afgifte van het besluit tot terugvordering, over tot verrekening van de vordering met toekomstige betalingen.

Artikel 8. Uitstel van betaling

1. Het college verleent uitstel van betaling indien haar ambtshalve dan wel op basis van een gemotiveerd verzoek van belanghebbende duidelijk is dat belanghebbende geen mogelijkheid heeft om binnen de gestelde betalingstermijn tot algehele aflossing van de vordering over te gaan.

2. Voor zover belanghebbende beschikt over aflossingscapaciteit verbindt het college aan het verleende uitstel de voorwaarde dat belanghebbende deze aflossingscapaciteit aanwendt ter aflossing van de openstaande schuld.
3. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid verbindt het college aan de verlening van (verder) uitstel de extra voorwaarde dat belanghebbende indien hij over vermogen beschikt dan wel komt te beschikken, dit vermogen - voor zover dit meer bedraagt dan de voor hem geldende bijstandsnorm - aanwendt ter aflossing van de openstaande schuld.
4. Bij de vaststelling of belanghebbende over vermogen beschikt als bedoeld in het derde lid:
 - a. worden de vorderingen die het gevolg zijn van te veel ontvangen uitkering buiten beschouwing gelaten; en
 - b. is het bepaalde in artikel 34, tweede lid, onder a en d van de wet van overeenkomstige toepassing.
5. Het uitstel wordt ingetrokken indien de belanghebbende de nader overeengekomen aflossing niet nakomt.

Artikel 9. Betalingsregeling

1. Het verzoek van een belanghebbende tot een betalingsregeling wordt door het college afgewezen indien de belanghebbende beschikt over vermogen dat, gelet op de omstandigheden van de belanghebbende, redelijkerwijs te gelde gemaakt kan worden.
2. Niet als vermogen, als bedoeld in het eerste lid, wordt in aanmerking genomen het aanwezige vermogen voor zover dit minder bedraagt dan de geldende vermogensgrens zoals genoemd in artikel 34, derde lid van de wet.
3. Het college neemt binnen acht weken na ontvangst van het verzoek tot het treffen van een betalingsregeling een besluit;
4. Het besluit vermeldt:
 - a. de hoogte van de maandelijks te betalen aflossingsverplichting;
 - b. de ingangs- en verwachte einddatum van de aflossingsverplichting;
 - c. de wijze waarop het besluit, bij gebreke van tijdige betaling, ten uitvoer wordt gelegd waaronder tevens begrepen de aankondiging dat eventuele invorderingskosten vanwege inschakeling van derden voor rekening van belanghebbende zijn;
 - d. de mededeling dat, bij gebreke van tijdige betaling, de vordering in zijn geheel, zonder verdere vooraankondiging, ineens opeisbaar wordt en dat het college in dat geval niet langer gebonden is aan de vastgestelde aflossingsverplichting onder a van dit lid.

Artikel 10. Vaststelling van de aflossingsverplichting bij belanghebbenden met een uitkering

1. Indien belanghebbende een uitkering ontvangt op grond van de wet, de IOAW of de IOAZ, bedraagt de hoogte van de aflossingsverplichting per maand de voor belanghebbende geldende uitkering onder aftrek van de beslagvrije voet.
2. In afwijking van het gestelde in het eerste lid, wordt met een betalingsvoorstel van de belanghebbende ingestemd voor zover daarmee de vordering binnen een periode van 36 maanden in zijn geheel kan worden afgelost.

Artikel 11. Vaststelling aflossingsverplichting bij belanghebbenden die geen uitkering (meer) hebben

1. De hoogte van de maandelijkse aflossingsverplichting wordt per maand vastgesteld op het maandelijkse inkomen onder aftrek van de beslagvrije voet.
2. In afwijking van het gestelde in het eerste lid, wordt met een betalingsvoorstel van de belanghebbende ingestemd voor zover daarmee de vordering binnen een periode van 36 maanden in zijn geheel kan worden afgelost.

Artikel 12. Wijziging aflossingsverplichting

1. Het college is bevoegd om tussentijds de hoogte van een eerder vastgestelde aflossingsverplichting te verhogen of te verlagen dan wel te wijzigen in een aflossingsverplichting ineens, indien een onderzoek naar de aflossingsverplichting daartoe aanleiding geeft.
2. Het college kan in het onderzoeksplan nadere regels vaststellen over de periode en de frequentie waarbinnen het onderzoek naar de aflossingsverplichting wordt gedaan.
3. Wanneer het college als gevolg van een onderzoek besluit tot wijziging of handhaving van de eerder opgelegde aflossingsverplichting, wordt belanghebbende hiervan in kennis gesteld bij beschikking.
4. In het geval van een gewijzigde aflossingsverplichting wordt deze opgelegd met ingang van de eerste dag van de maand die volgt op die van de beschikking.

Artikel 13. Verzoek belanghebbende

1. Belanghebbende kan een schriftelijk verzoek doen, onder bijvoeging van financiële en andere relevante gegevens met bewijsstukken, tot:
 - a. wijziging van de eerder vastgestelde aflossingsverplichting; of
 - b. tijdelijk uitstel van de aflossingsverplichting, omdat de belanghebbende meent niet aan de vastgestelde periodieke aflossingsverplichting te kunnen voldoen.
2. Binnen acht weken na ontvangst van het verzoek neemt het college een besluit over de aanvraag als bedoeld in het eerste lid en deelt dit aan belanghebbende mee.
3. Het tijdelijke uitstel als bedoeld in lid 1 onder b wordt in ieder geval verleend als er sprake is van zeer dringende redenen die het uitstel noodzakelijk maken.
4. Bij tijdelijk uitstel blijft de bevoegdheid tot verrekening als bedoeld in artikel 4:93 Awb bestaan.
5. De termijn waarvoor het uitstel geldt, wordt vastgelegd in een beschikking tot uitstel van betaling als bedoeld in artikel 4:94 Awb.
6. Het verzoek tot tijdelijk uitstel als bedoeld in lid 1 onder b wordt in ieder geval afgewezen als:
 - a. de medewerking van de belanghebbende naar het oordeel van het college onvoldoende is;
 - b. de gevraagde zekerheid niet wordt gesteld;
 - c. de waarde van de vermogensobjecten in redelijkheid te gelde kan worden gemaakt ten einde daarmee de verschuldigde vordering te betalen;
 - d. de berekende aflossingsverplichting zodanig is dat de invordering direct voldaan kan worden;
 - e. de betalingsregeling zich bij uitstel over een onaanvaardbare termijn uitstrekt;
 - f. de betalingsproblemen structureel zijn en uitstel geen uitkomst biedt;
 - g. de (rest)invordering minder bedraagt dan € 50,00.
7. Het verzoek tot wijziging van de aflossingsverplichting, schort de lopende aflossingsverplichting niet op tenzij er sprake is van dringende redenen.

Paragraaf 2.4 VERZUIM

Artikel 14. Invorderingskosten

1. Het college maakt geen gebruik van haar bevoegdheid om wettelijke rente in rekening te brengen over de periode van verzuim als bedoeld in artikel 4:98 Awb of om een vergoeding te vragen bij aanmaning als bedoeld in artikel 4:113 Awb.
2. Indien moet worden overgegaan tot invordering bij dwangbevel als bedoeld in artikel 4:114 Awb wordt de vordering verhoogd met de kosten van het dwangbevel als bedoeld in artikel 4:120 Awb.

3. De buitengerechtigde kosten als bedoeld in artikel 4:120 lid 2 Awb en het Besluit buitengerechtigde kosten bedragen 15% van de vordering met een minimum van € 50,00 en een maximum van € 1.000,00.

Paragraaf 2.5 KWIJTSCHELDING

Artikel 15. Kwijtschelding na voldoen aflossingsverplichtingen

1. In afwijking van artikel 2, lid 1 onder b kan het college afzien van terugvordering of van verdere terugvordering van uitkering indien de belanghebbende:
 - a. gedurende vijf jaar volledig aan zijn aflossingsverplichtingen heeft voldaan;
 - b. gedurende vijf jaar niet volledig aan zijn aflossingsverplichtingen heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode, vermeerderd met de daarover verschuldigde op de invordering betrekking hebbende kosten, alsnog heeft betaald;
 - c. gedurende vijf jaar geen betalingen heeft kunnen verrichten en niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment gaat verrichten; of
 - d. een bedrag, overeenkomend met ten minste 50% van de restsom, in één keer aflost.
2. In beginsel wordt een besluit als bedoeld in het eerste lid, onder a of b alleen genomen als de belanghebbende daarom schriftelijk heeft verzocht.
3. Tot toepassing van het eerste lid onder c en d wordt uitsluitend ambtshalve besloten.

Artikel 16. Uitzondering op kwijtschelding na voldoen aflossingsverplichtingen

1. Artikel 15 is niet van toepassing ten aanzien van vorderingen die door pand of hypotheek op een goed of goederen zijn gedekt, behoudens voor zover zij niet op die goederen verhaald kunnen worden.
2. Het op basis van artikel 15 genomen besluit tot afzien van (verdere) terugvordering wordt ingetrokken, indien op een later tijdstip blijkt dat belanghebbende onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

Artikel 17. Kwijtschelding bij lening

1. Als de uitkering is verstrekt in de vorm van een geldlening, kan het college besluiten af te zien van terugvordering of van verdere terugvordering van de geldlening indien de belanghebbende gedurende 36 maanden volledig aan zijn verplichtingen heeft voldaan.
2. Kwijtschelding als bedoeld in het eerste lid, is niet mogelijk indien de geldlening aan belanghebbende is verstrekt ingevolge artikel 48, tweede lid van de wet.
3. In beginsel wordt een besluit als bedoeld in het eerste lid, slechts genomen als de belanghebbende daarom schriftelijk heeft verzocht.
4. Bij de besluitvorming van het besluit over afzien van (verdere) terugvordering neemt het college in ieder geval in overweging:
 - a. de door de belanghebbende verleende medewerking bij onderzoeken terzake van de vordering en betalingsmogelijkheden;
 - b. de omstandigheden van de belanghebbende of het gezin van belanghebbende ten tijde van het verzoek om kwijtschelding;
 - c. de inspanningen van belanghebbende (en/of partner) om door arbeid zelfstandig in het bestaan te kunnen voorzien;
 - d. de toekomstverwachtingen en vooruitzichten van belanghebbende of het gezin van de belanghebbende;
 - e. de verwijtbaarheid met betrekking tot het ontstaan van de vordering;
 - f. de hoogte van de restantvordering in vergelijking met de oorspronkelijke vordering.

HOOFDSTUK 3. FRAUDEVORDERING

Paragraaf 3.1 REIKWIJDTE

Artikel 18. Toepassing hoofdstuk 3

De bepalingen in dit hoofdstuk zijn van toepassing op fraudevorderingen.

Paragraaf 3.2 BETALINGSVERPLICHTING

Artikel 19. Invorderingsbesluit

1. Het college start de invordering gelijktijdig met de afgifte van het besluit tot terugvordering en hanteert daarbij de in artikel 4:87 Awb genoemde betalingstermijn van zes weken.
2. Het gelijktijdig met het terugvorderingsbesluit afgegeven invorderingsbesluit omvat daarbij de volgende punten:
 - a. de hoogte van (het saldo van) de vordering;
 - b. de betalingsverplichting om de vordering in zijn geheel te voldoen;
 - c. de datum waarop de betalingsverplichting in gaat of moet zijn voldaan;
 - d. de mogelijkheid voor belanghebbende om binnen 6 weken na verzenddatum van de beschikking als bedoeld in artikel 4:87 Awb een betalingsregeling te treffen;
 - e. de vermelding dat het aangaan van nieuwe schuldverplichtingen niet leidt tot een nieuwe vaststelling van opgelegde betalingsverplichting behoudens bijzondere onvoorziene omstandigheden;
 - f. de rechtsgevolgen bij niet-nakoming van de betalingsverplichting.

Artikel 20. Verrekening

Onverminderd het bepaalde in artikel 60, vierde lid van de wet en artikel 28, tweede lid van de IOAW en IOAZ en ongeacht het in artikel 22 genoemde uitstel van betaling, gaat het college indien mogelijk meteen na afgifte van het besluit tot terugvordering over tot verrekening van de vordering met toekomstige betalingen.

Artikel 21. Uitstel van betaling

1. Het college verleent uitstel van betaling indien haar ambtshalve dan wel op basis van een gemotiveerd verzoek van belanghebbende duidelijk is dat belanghebbende geen mogelijkheid heeft om binnen de gestelde betalingstermijn tot algehele aflossing van de vordering over te gaan.
2. Voor zover belanghebbende beschikt over aflossingscapaciteit verbindt het college aan het verleende uitstel de voorwaarde dat belanghebbende deze aflossingscapaciteit aanwendt ter aflossing van de openstaande schuld.
3. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid verbindt het college aan de verlening van (verder) uitstel de extra voorwaarde dat belanghebbende indien hij over vermogen beschikt dan wel komt te beschikken, dit vermogen - voor zover dit meer bedraagt dan de voor hem geldende bijstandsnorm - aanwendt ter aflossing van de openstaande schuld.
4. Bij de vaststelling of belanghebbende over vermogen beschikt als bedoeld in het derde lid:
 - a. worden de vorderingen die het gevolg zijn van te veel ontvangen uitkering buiten beschouwing gelaten; en
 - b. is het bepaalde in artikel 34, tweede lid, onder a en d van de wet van overeenkomstige toepassing.
5. Het uitstel wordt ingetrokken indien belanghebbende de nader overeengekomen aflossing niet nakomt.

Artikel 22. Betalingsregeling

1. Het verzoek van een belanghebbende tot een betalingsregeling als bedoeld in artikel 19 lid 2 onder d wordt door het college afgewezen indien de belanghebbende beschikt over vermogen dat, gelet op de omstandigheden van de belanghebbende, redelijkerwijs te gelde gemaakt kan worden.
2. Niet als vermogen, als bedoeld in het eerste lid, wordt in aanmerking genomen het aanwezige vermogen voor zover dit minder bedraagt dan de geldende vermogensgrens zoals genoemd in artikel 34, derde lid van de wet.
3. Het college neemt binnen acht weken na ontvangst van het verzoek tot het treffen van een betalingsregeling een besluit.
4. Het besluit vermeldt:
 - a. de hoogte van de maandelijks te betalen aflossingsverplichting;
 - b. de ingangs- en verwachte einddatum van de aflossingsverplichting;
 - c. de wijze waarop het besluit, bij gebreke van tijdige betaling, ten uitvoer wordt gelegd waaronder tevens begrepen de aankondiging dat eventuele invorderingskosten vanwege inschakeling van derden voor rekening van belanghebbende zijn;
 - d. de mededeling dat, bij gebreke van tijdige betaling, de vordering in zijn geheel, zonder verdere vooraankondiging, ineens opeisbaar wordt en dat het college in dat geval niet langer gehouden is aan de vastgestelde aflossingsverplichting.

Artikel 23. Vaststelling van de aflossingsverplichting bij belanghebbenden met een uitkering

1. Indien belanghebbende een uitkering ontvangt op grond van de wet, de IOAW of de IOAZ, bedraagt de hoogte van de aflossingsverplichting per maand de voor belanghebbende geldende uitkering onder aftrek van de beslagvrije voet.
2. In afwijking van het gestelde in het eerste lid, wordt met een betalingsvoorstel van de belanghebbende ingestemd voor zover daarmee de vordering binnen een periode van 36 maanden in zijn geheel kan worden afgelost.

Artikel 24. Vaststelling aflossingsverplichting bij belanghebbenden die geen uitkering (meer) hebben

1. De hoogte van de maandelijkse aflossingsverplichting wordt per maand vastgesteld op het maandelijkse inkomen onder aftrek van de beslagvrije voet.
2. In afwijking van het gestelde in het eerste lid, wordt met een betalingsvoorstel van de belanghebbende ingestemd voor zover daarmee de vordering binnen een periode van 36 maanden in zijn geheel kan worden afgelost.

Artikel 25. Wijziging aflossingsverplichting

1. Het college is bevoegd om tussentijds de hoogte van een eerder vastgestelde aflossingsverplichting te verhogen of te verlagen dan wel te wijzigen in een aflossingsverplichting ineens, indien een onderzoek naar de aflossingsverplichting daartoe aanleiding geeft.
2. Het college kan nadere regels vaststellen over de periode en de frequentie waarbinnen het onderzoek naar de aflossingsverplichting wordt gedaan in het onderzoeksplan.
3. Wanneer het college als gevolg van een onderzoek besluit tot wijziging of handhaving van de eerder opgelegde aflossingsverplichting, wordt belanghebbende hiervan in kennis gesteld bij beschikking.
4. In het geval van een gewijzigde betalingsverplichting wordt deze opgelegd met ingang van de eerste dag van de maand die volgt op die van de beschikking.

Artikel 26. Verzoek belanghebbende

1. Belanghebbende kan een schriftelijk verzoek doen, onder bijvoeging van financiële en andere relevante gegevens met bewijsstukken, tot:

- a. wijziging van de eerder vastgestelde aflossingsverplichting; of
 - b. tijdelijk uitstel van de aflossingsverplichting, omdat de belanghebbende meent niet aan de eerder vastgestelde periodieke aflossingsverplichting te kunnen voldoen.
2. Binnen acht weken na ontvangst van het verzoek neemt het college een besluit over de aanvraag als bedoeld in het eerste lid en deelt dit aan belanghebbende mee.
 3. Het tijdelijke uitstel als bedoeld in lid 1 onder b wordt in ieder geval verleend als er sprake is van zeer dringende redenen die het uitstel noodzakelijk maken.
 4. Bij tijdelijk uitstel blijft de bevoegdheid tot verrekening als bedoeld in artikel 4:93 Awb wel bestaan.
 5. De termijn waarvoor het uitstel geldt, wordt vastgelegd in een beschikking tot uitstel van betaling als bedoeld in artikel 4:94 Awb.
 6. Het verzoek tot tijdelijk uitstel als bedoeld in lid 1 onder b wordt in ieder geval afgewezen als
 - a. de medewerking van de belanghebbende naar het oordeel van het college onvoldoende is;
 - b. de gevraagde zekerheid niet wordt gesteld;
 - c. de waarde van de vermogensobjecten in redelijkheid te gelde kan worden gemaakt ten einde daarmee de verschuldigde vordering te betalen;
 - d. de berekende aflossingsverplichting zodanig is dat de invordering direct voldaan kan worden;
 - e. de betalingsregeling zich bij uitstel over een onaanvaardbare termijn uitstrekt;
 - f. de betalingsproblemen structureel zijn en uitstel geen uitkomst biedt;
 - g. de (rest)invordering minder bedraagt dan € 50,00.
 7. Het verzoek schort de lopende verplichting niet op tenzij er sprake is van dringende redenen.

VERZUIM

Artikel 27. Invorderingskosten

1. Het college maakt geen gebruik van haar bevoegdheid om wettelijke rente in rekening te brengen over de periode van verzuim als bedoeld in artikel 4:98 Awb of om een vergoeding te vragen bij aanmaning als bedoeld in artikel 4:113 Awb.
2. Indien moet worden overgegaan tot invordering bij dwangbevel als bedoeld in artikel 4:114 Awb wordt de vordering verhoogd met de kosten van het dwangbevel als bedoeld in artikel 4:120 van de Awb.
3. De buitengerechtelijke kosten als bedoeld in artikel 4:120 lid 2 Awb en het Besluit buitengerechtelijke kosten bedragen 15% van de vordering met een minimum van € 50,00 en een maximum van € 1.000,00.

Paragraaf 3.3 KWIJTSCHELDING

Artikel 28. Kwijtschelding na voldoen aflossingsverplichtingen

1. In afwijking van artikel 2 lid 1 onder b kan het college afzien van terugvordering of van verdere terugvordering van uitkering conform artikel 58, lid 7 van de wet.
2. In beginsel wordt een besluit als bedoeld in artikel 58, lid 7, onder a, b. of d. van de wet alleen genomen als de belanghebbende daarom schriftelijk heeft verzocht. Tot toepassing van artikel 58, lid 7 onder c van de wet wordt uitsluitend ambtshalve besloten.
3. Bij de totstandkoming van het besluit over afzien van (verdere) terugvordering neemt het college in ieder geval in overweging:

- a. de door de belanghebbende verleende medewerking bij onderzoeken terzake van de vordering en betalingsmogelijkheden;
- b. de omstandigheden van de belanghebbende of het gezin van belanghebbende ten tijde van het verzoek om een besluit tot afzien te nemen;
- c. de inspanningen van belanghebbende (en/of partner) om door arbeid zelfstandig in het bestaan te kunnen voorzien;
- d. de toekomstverwachtingen en vooruitzichten van belanghebbende of het gezin van de belanghebbende;
- e. de verwijtbaarheid met betrekking tot het ontstaan van de vordering;
- f. de hoogte van de restantvordering in vergelijking met de oorspronkelijke vordering.

HOOFDSTUK 4. VERHAAL

Artikel 29. Afzien van verhaal Het

college ziet af van verhaal indien:

- a. de op te leggen verhaalsbijdrage als bedoeld in artikel 62 van de wet lager is dan € 50,00 per maand;
- b. de op te leggen verhaalsbijdrage als bedoeld in artikel 62f van de wet in totaliteit minder bedraagt dan € 300,00;
- c. het bruto-inkomen minder bedraagt dan € 1.600 per maand;
- d. gelet op de omstandigheden van degene op wie verhaal wordt gezocht of degene die een uitkering ontvangt of heeft ontvangen, er naar het oordeel van het college dringende redenen aanwezig zijn.

Artikel 30. Hoogte verhaalsbijdrage

- 1. Het college verricht onderzoek naar de hoogte van de draagkracht voor het berekenen van een verhaalsbijdrage.
- 2. Indien de onderhoudsplichtige, ondanks herhaald verzoek daartoe, geen gegevens heeft overlegd, stelt het college de verhaalsbijdrage vast op basis van de bij het college bekend zijnde gegevens.

Artikel 31. Ingangsdatum verhaal

- 1. Behoudens in de gevallen aangegeven in artikel 62f onder a of b van de wet, vindt verhaal plaats met ingang van de 1e van de maand, volgend op de datum van verzending van de brief waarin de gemeente te kennen geeft van plan te zijn bijstand te gaan verhalen.
- 2. In deze brief wordt degene op wie verhaald wordt, het verzoek gedaan inzicht te geven in zijn financiële omstandigheden.

Artikel 32. Wijziging verhaalsbijdrage

- 1. Indien gewijzigde omstandigheden daartoe aanleiding geven, stelt het college als gevolg van het onderzoek de verhaalsbijdrage gewijzigd vast.
- 2. Het college gaat niet over tot het gewijzigd vaststellen van een verhaalsbijdrage indien de hoogte van verhaalsbijdrage met minder dan € 50,00 per maand is gewijzigd ten opzichte van het vorige onderzoek.

Artikel 33. Verzuim

- 1. Indien de onderhoudsplichtige niet uit eigen beweging bereid is de bijdrage voor levensonderhoud te voldoen, dan wel niet tijdig tot betaling daarvan overgaat, besluit het college tot verhaal in rechte.

2. Het college ziet af van verhaal in rechte, indien het te verhalen bedrag een bedrag van € 300,00 op jaarbasis niet te boven gaat.
3. Indien de belanghebbende niet bereid is de door de rechter op verzoek van het college vastgestelde bijdrage voor levensonderhoud te voldoen, wordt die uitspraak tenuitvoergelegd door middel van executoriaal beslag overeenkomstig de artikelen 479b tot en met 479g, behoudens artikel 479e lid 2 Rv.

HOOFDSTUK 5. SLOTBEPALINGEN

Artikel 34. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze beleidsregels, indien toepassing van de beleidsregels tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

BELEIDSREGELS RE-INTEGRATIE EN TEGENPRESTATIE HILVERSUM 2021

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hilversum;

Gelet op:

- de artikelen 8a, 10d en 31, tweede lid, onderdelen j en n, van de Participatiewet;
- de artikelen 8, derde lid, en 34 van de IOAW;
- de artikelen 8, derde lid, en 34 van de IOAZ;
- hoofdstuk 2 van de Verzamelverordening inkomensvoorzieningen Hilversum 2021; en
- artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht (titel 4.3)

besluit vast te stellen de navolgende

BELEIDSREGELS RE-INTEGRATIE EN TEGENPRESATIE HILVERSUM 2021

Vastgesteld in de collegevergadering d.d. 8 december 2020

Datum inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden in werking per 1 april 2021.

De navolgende beleidsregels worden ingetrokken met ingang van 1 april 2021:

Beleidsregels Re-integratie en tegenprestatie Hilversum 2016

Kader

De wetgever heeft gemeenten opgedragen bij verordening regels te stellen over de arbeidsinschakeling en de tegenprestatie (art. 8a PW). De gemeenteraad van Hilversum heeft hieraan gehoor gegeven door het vaststellen van de Verzamelverordening inkomensvoorzieningen Hilversum 2021. Deze beleidsregels zijn een nadere uitwerking van hoofdstuk 2 van de betreffende verordening.

Artikel 1. Begrippen

1. Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Verzamelverordening inkomensvoorzieningen Hilversum 2021 en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).
2. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - a. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hilversum;
 - b. succesvolle uitstroom: een periode van bijstandsonafhankelijkheid van ten minste 6 aaneengesloten maanden;
 - c. uitkering: algemene bijstand, een IOAW-uitkering of een IOAZ-uitkering;
 - d. PW: Participatiewet;
 - e. IOAW: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
 - f. IOAZ: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
 - g. verordening: Verzamelverordening inkomensvoorzieningen Hilversum 2021.

Artikel 2. Inkomstenvrijlating

De belanghebbende die een uitkering ontvangt en arbeid in deeltijd heeft of heeft aanvaard, heeft gedurende een periode van zes maanden recht op vrijlating van inkomsten als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onderdeel n van de PW, artikel 8, derde lid, van de IOAW en artikel 8, derde lid, van de IOAZ. Maanden waarin geen inkomsten als bedoeld in de vorige zin worden ontvangen, tellen niet mee voor het bepalen van de periode van zes maanden. In geval de belanghebbende na een periode van succesvolle uitstroom, zoals bedoeld in artikel 1 lid 2 aanhef en onder sub b van deze beleidsregels, weer een beroep moet doen op bijstand geldt de inkomstenvrijlating opnieuw.

Artikel 3. Reiskostenvergoeding na werkaanvaarding

1. De belanghebbende die een uitkering ontvangt en arbeid gaat verrichten, zodat de uitkering wordt beëindigd, heeft vanaf de datum van beëindiging, recht op een vergoeding voor reiskosten als bedoeld in artikel 2.14, zesde lid, van de verordening als voldaan is aan de volgende voorwaarden:
 - a. De belanghebbende kan geen aanspraak maken op een andere voorziening in de reiskosten;
 - b. De belanghebbende heeft een inkomen tot maximaal 110% van de toepasselijke bijstandsnorm en heeft geen in aanmerking te nemen vermogen;
 - c. De reisafstand bedraagt minimaal 10 kilometer enkele reis naar de werklocatie.
2. De reiskosten worden gedurende maximaal 6 maanden vergoed.
3. De reiskosten worden volledig vergoed op basis van de goedkoopste vorm van openbaar vervoer.
4. In afwijking van het derde lid, is de reiskostenvergoeding gelijk aan de fiscaal vrijgelaten kilometervergoeding, indien er naar het oordeel van het college gegronde redenen zijn om met de auto te reizen.
5. Bij toepassing van het vierde lid, wordt de reisafstand van de woonruimte naar de werklocatie, gemeten met behulp van de routeplanner van de ANWB, optie kortste route.
6. Het recht op vergoeding van reiskosten wordt op aanvraag vastgesteld. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het college vastgesteld aanvraagformulier
7. Op verzoek van belanghebbende kan een voorschot op de vergoeding worden verstrekt.

Artikel 4. Additionele kosten bij loonkostensubsidie

1. De werkgever die met een persoon die behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie, bedoeld in artikel 10d PW, een dienstbetrekking heeft gesloten, kan in aanmerking komen voor de vergoeding van begeleidingskosten op de werkplek, als voldaan is aan de volgende voorwaarden:
 - a. De begeleiding is noodzakelijk voor het goed functioneren van de betreffende werknemer;
 - b. De begeleidingskosten worden aantoonbaar gemaakt;
 - c. De werkgever kan geen aanspraak maken op een andere voorziening in deze kosten ;
 - d. Deze kosten gaan uit boven de begeleidingskosten die de werkgever naar het oordeel van het college in het algemeen moet maken voor de begeleiding van een werknemer die zonder ondersteuning werkzaam is.
2. De werkgever die met een persoon die behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie, bedoeld in artikel 10d PW, een dienstbetrekking heeft gesloten, kan in aanmerking komen voor de vergoeding van kosten, verbonden aan de aanpassing van de werkplek, als voldaan is aan de volgende voorwaarden:
 - a. De aanpassing is noodzakelijk voor het goed functioneren van de betreffende werknemer;
 - b. De kosten worden aantoonbaar gemaakt;
 - c. De werkgever kan geen aanspraak maken op een andere voorziening in de kosten.

3. Het recht op vergoeding wordt op aanvraag vastgesteld.

Artikel 5. Overige onkostenvergoedingen

De belanghebbende die recht heeft op een uitkering, kan in aanmerking komen voor vergoeding van kosten als bedoeld in artikel 2.14, zesde lid, van de verordening, voor zover deze kosten naar het oordeel van het college noodzakelijk zijn voor de inschakeling in de arbeid. De hoogte van de kostenvergoeding kan worden afgewogen aan de hand van de NIBUD-prijzengids.

Artikel 6. Nazorg bij werkaanvaarding

1. De belanghebbende die door bemiddeling van het college werk heeft aanvaard en wiens uitkering wordt beëindigd vanwege die werkaanvaarding, komt in aanmerking voor actieve begeleiding door het college.
2. De inhoud en duur van de begeleiding worden per geval vastgesteld op basis van de behoefte van werkgever en belanghebbende. De duur van de ondersteuning bedraagt in beginsel maximaal 6 maanden.

Artikel 7. Opleggen tegenprestatie

Het college betreft bij het nemen van een besluit tot het opleggen van een tegenprestatie als bedoeld in artikel 2.20, van de verordening, in ieder geval de volgende factoren:

- a. uitkeringsduur;
- b. persoonlijke omstandigheden, zoals zorgtaken, leeftijd, fysieke en psychosociale conditie;
- c. vaardigheden van belanghebbende;
- d. opleiding en werkervaring van belanghebbende;
- e. aard van de activiteiten alsmede de begeleiding die vanuit de betreffende organisatie kan worden geboden;
- f. mate waarin de activiteiten een bijdrage leveren aan de persoonlijke participatie van belanghebbende;
- g. mobiliteit en daaraan gekoppelde vervoersmogelijkheden van belanghebbende.

Artikel 8. Omvang en invulling tegenprestatie

1. Het college stelt de omvang en duur van de tegenprestatie en de wijze waarop deze wordt ingevuld, vast na beoordeling van de omstandigheden en mogelijkheden van de belanghebbende en de aard van het werk, nadat belanghebbende is gehoord.
2. Voordat het college een besluit neemt over de invulling van de tegenprestatie, wordt de belanghebbende in de gelegenheid gesteld om gedurende twee maanden zelf maatschappelijk nuttige activiteiten te zoeken.
3. De tegenprestatie kan niet worden ingevuld door werkzaamheden bij een onderneming met winstoogmerk.
4. De belanghebbende heeft recht op vergoeding van meerkosten, die naar het oordeel van het college voor het vervullen van de tegenprestatie noodzakelijk zijn gemaakt.

Artikel 9. Intrekken beleidsregels

De volgende beleidsregels worden ingetrokken:

- Beleidsregels Re-integratie en tegenprestatie Hilversum 2016.

Artikel 10. Inwerkingtreding beleidsregels en citeertitel

Deze beleidsregels treden in werking met ingang 1 april 2021.

Deze beleidsregels worden aangehaald als: Beleidsregels Re-integratie en tegenprestatie Hilversum 2021.

Aldus vastgesteld door het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hilversum op
8 december 2020

De secretaris,

D. Emmer

De burgemeester,

P.J. Broertjes

Toelichting

Algemeen

Aan de opdracht van de wetgever om regels te stellen met betrekking tot de arbeidsinschakeling en de tegenprestatie, is uitvoering gegeven door het vaststellen van de Verzamelverordening inkomensvoorzieningen Hilversum 2021. In Hoofdstuk 2 zijn de betreffende regels opgenomen. Kenmerkend voor dit hoofdstuk is, dat het college de bevoegdheid krijgt om besluiten te nemen die bijdragen aan de arbeidsinschakeling dan wel het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten.

Uit een oogpunt van rechtszekerheid én om de uitvoerende ambtenaren houvast te geven, heeft het college op een aantal onderdelen beleidsregels vastgesteld.

Naast de inkomstenvrijlating, gaan deze beleidsregels over onkostenvergoedingen en de tegenprestatie. Met betrekking tot de tegenprestatie worden de criteria redactioneel verder verduidelijkt en de besluitvorming toegelicht.

Hoewel het om beleidsregels in de zin van artikel 1:3 lid 4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) gaat, betekent dit niet dat er niet vanaf geweken kan worden. Ook hier geldt het maatwerkbeginsel en de 'inherente afwijkingsbevoegdheid', zoals verwoord in artikel 4:84 Awb: in zijn algemeenheid wordt gehandeld conform de beleidsregels, maar in bijzondere omstandigheden kan, en moet, ten gunste van de belanghebbende worden afgeweken. Het ligt dan wel op de weg van de belanghebbende om aannemelijk te maken dat er sprake is van bijzondere omstandigheden.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Begrippen

Deze beleidsregels vinden hun grondslag in de Participatiewet en de IOAW en IOAZ. Voor wat betreft de gebruikte begrippen wordt aangesloten bij de terminologie die in de Participatiewet (PW) wordt gebruikt. Voor sommige begrippen geldt, dat deze niet in de Participatiewet maar wel in de Verzamelverordening inkomensvoorziening worden gebruikt. Dat geldt bijvoorbeeld voor het begrip 'onkostenvergoeding'. Daarom wordt tevens verwezen naar deze verordening. Ten slotte worden sommige begrippen gebruikt, die in de Algemene wet bestuursrecht zijn omschreven (bijv. 'belanghebbende'). De begrippen die in lid 2 zijn omschreven zijn opgenomen ter bevordering van de leesbaarheid.

Artikel 2. Inkomstenvrijlating

Inkomsten uit arbeid tot 25 procent van deze inkomsten, met een maximum van € 215,00 per maand (1-1-2020), worden voor een persoon die de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt en algemene bijstand ontvangt, gedurende ten hoogste zes maanden niet tot de middelen gerekend als dat dit naar het oordeel van het college moet bijdragen aan zijn arbeidsinschakeling (art. 31, tweede lid, onderdeel n, PW). Vergelijkbare bepalingen zijn opgenomen in de IOAW (art. 8, derde lid) en IOAZ (art. 8, derde lid).

Als uitgangspunt is reeds eerder bepaald, dat inkomsten uit deeltijdarbeid zondermeer bijdragen aan de arbeidsinschakeling. Een afzonderlijke toets op de noodzaak van een inkomstenvrijlating is daarom niet aan de orde. Gelet op het doel van de inkomstenvrijlating, namelijk een prikkel om zelfstandig in de kosten van het bestaan te voorzien, heeft het college ervoor gekozen om de inkomstenvrijlating automatisch toe te kennen per uitkeringsgerechtigde en per bijstandsperiode. In geval van een nieuw recht op algemene bijstand na succesvolle uitstroom wordt de

inkomstenvrijlating van artikel 31 lid 2 onderdeel n PW wederom toegepast. Met succesvolle uitstroom wordt bedoeld een periode van bijstandsonafhankelijkheid van 6 (aaneengesloten) maanden. Succesvolle uitstroom geldt als drempel voor een nieuw recht.

Artikel 3. Reiskostenvergoeding na werkaanvaarding

Belanghebbenden die uit de bijstand stromen in verband met werkaanvaarding kunnen te maken krijgen met (hoge) reiskosten. Als uitgangspunt geldt dat werken lonend moet zijn. Daarom is besloten deze reiskosten onder bepaalde voorwaarden, voor een kortere periode, te vergoeden. Het moet dan uiteraard gaan om situaties dat een werkgever die kosten niet vergoedt. Dat blijkt meestal uit de cao of de individuele arbeidsovereenkomst. Heeft de belanghebbende recht op reiskostenvergoeding van de werkgever, dan is er geen recht op vergoeding door het college, ook niet als de vergoeding van de werkgever niet alle kosten dekt.

De vergoeding is beperkt tot huishoudens die door werkaanvaarding een inkomen ontvangen van maximaal 110% van de toepasselijke bijstandsnorm.

De vergoeding is in tijd beperkt tot de duur van de dienstbetrekking, maar maximaal 6 maanden. Dit geeft de belanghebbende de mogelijkheid om te wennen aan de nieuwe situatie, andere manieren van reizen te verkennen (carpoolen bijv.) of (indien mogelijk) iets te regelen met de werkgever.

Er geldt een drempel van 10 km. De kosten van kortere reisafstanden zijn beperkt. Bovendien kan deze afstand meestal met fiets of te voet worden afgelegd. Deze kosten worden dan ook voor rekening van de belanghebbende gelaten (conform richtlijnen belastingdienst). De reisafstand wordt gemeten met behulp van de routeplanner van de ANWB (www.anwb.nl). Ligt de reisafstand boven de drempel, dan wordt de route volledig vergoed.

Uitgangspunt is openbaar vervoer. Dat zal naar verwachting in verreweg de meeste gevallen toereikend zijn. Soms is eigen vervoer noodzakelijk (gegronde redenen). Dat zal bijvoorbeeld aan de orde kunnen zijn als de belanghebbende op een met openbaar vervoer lastig te bereiken locatie werkzaam is, zorgdraagt voor kinderen, die naar/van de kinderopvang moeten worden gebracht/gehaald of als er fysieke beperkingen zijn. De beoordeling daarvan is aan het college.

Artikel 4. Additionele kosten bij loonkostensubsidie

Als voldaan is aan een aantal voorwaarden, kan een werkgever in aanmerking komen voor loonkostensubsidie (art. 10d PW). De loonkostensubsidie is bedoeld als compensatie voor een beperking in het arbeidsvermogen van een werknemer met arbeidsbeperking. Werkgevers worden daarnaast in een aantal gevallen geconfronteerd met extra kosten voor het in dienst nemen/houden van dergelijke werknemers. Om die reden wordt voor bepaalde –additionele- kosten een vergoeding beschikbaar gesteld. Het betreft de vergoeding van kosten voor begeleiding en aanpassing van een werkplek.

Uitgangspunt hierbij is, dat als er elders een voorziening beschikbaar is, de gemeente geen vergoeding verstrekt. In sommige gevallen kan van het UWV een compensatie worden verkregen. Dan gaat deze voor. Dat doet zich bijvoorbeeld voor bij samenloop van bijstand en een UWV uitkering en bij meeneembare werkplekaanpassingen (leesloep e.d.). Is dat niet het geval dan kan de werkgever in aanmerking komen voor een vergoeding voor de extra kosten die hij maakt. Feitelijk noodzakelijke kosten kunnen worden vergoed volgens het principe ‘goedkoopst adequaat’. Het is aan de werkgever om dit aannemelijk te maken.

Artikel 5. Overige onkostenvergoedingen

Soms is het noodzakelijk om ook andere dan de reeds besproken kosten te vergoeden. Als het gaat om kosten die noodzakelijk gemaakt moeten worden voor de arbeidsinschakeling, dan kan het onder omstandigheden aangewezen zijn deze te vergoeden. Het gaat dan bijv. om de kosten van een opleiding, kleding, visagie of vervoermiddel (fiets). Dit is geen limitatieve opsomming. Het is ter beoordeling van de klantmanager of het noodzakelijk is bepaalde kosten te vergoeden. Voor de hoogte van de kostenvergoeding kan aansluiting worden gezocht bij de NIBUD-prijzengids.

Artikel 6. Nazorg bij werkaanvaarding

Voor alle uitkeringsgerechtigden die door het college actief worden geplaatst op een reguliere werkplek, biedt het college bij werkaanvaarding een actieve vorm van nazorg aan die vervolgens zo snel mogelijk maar zorgvuldig wordt afgebouwd. Zowel de nazorg als de afbouw ervan is maatwerk op basis van de individuele behoefte van werkgever en werknemer. Richtpunt is dat deze nazorg 6 maanden duurt. In deze periode blijkt het afbreukrisico namelijk verreweg het grootst. Niettemin kan het soms raadzaam zijn de nazorg langer te laten voortduren. Anderzijds zal een kortere inzet soms ook adequaat zijn. Uitgangspunt is dat er na deze periode sprake zou moeten zijn van een reguliere werkgever-werknemer relatie waarbij de werkgever nadrukkelijk ook een eigen zorgplicht heeft. Het werkgeversservicepunt is verantwoordelijk voor de nazorg.

Artikel 7. Opleggen tegenprestatie

Maatwerk betekent een individuele beoordeling van alle relevante omstandigheden. De genoemde factoren kunnen daarvoor in beeld komen. De weging van de omstandigheden kan verschillend zijn, afhankelijk van de situatie van de belanghebbende. Deze opsomming heeft geen limitatief karakter. Ook andere omstandigheden kunnen aan de orde komen

Artikel 8. Omvang en invulling tegenprestatie

Omvang en duur van de tegenprestatie worden enerzijds bepaald door het aanbod van de werkgever, anderzijds door de omstandigheden en mogelijkheden van de belanghebbende. Tevens is van belang dat op grond van jurisprudentie is gebleken dat de opgedragen activiteiten beperkt van duur en omvang moeten zijn, om te voorkomen dat sprake is van 'verplichte arbeid' in de zin van artikel 4 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. In de Verzamelverordening inkomensvoorzieningen is in artikel 2.21 bepaald, dat het moet gaan om activiteiten die ten hoogste 3 maanden per kalenderjaar duren en een omvang van maximaal 12 uur per week hebben.

Bij maatwerk past dat met de belanghebbende voorafgaand overleg plaatsvindt m.b.t. de invulling van de tegenprestatie. Werk dat aansluit bij de wensen en behoeften van de belanghebbende is draagvlak bevorderend. Bovendien kan dit overleg meer zicht geven op de omstandigheden en persoonskenmerken van belanghebbende, zodat een passend aanbod kan worden gedaan. Om te bevorderen dat activiteiten worden opgedragen die aansluiten bij de motivatie van de belanghebbende, wordt hem/haar eerst de gelegenheid gegeven zelf suggesties daarvoor te doen en nuttige activiteiten te zoeken.

De tegenprestatie kan niet worden ingevuld door werkzaamheden bij een onderneming met winstoogmerk. Het verrichten van de tegenprestatie bij een bedrijf met winstoogmerk heeft als schaduwzijde dat de additionaliteit van het werk en de begeleiding van belanghebbende onder druk van het bedrijfsresultaat kunnen vervagen. Bovendien kan dit aanleiding geven tot oneerlijke concurrentie. Om dat risico te voorkomen wordt de voorwaarde gesteld dat de tegenprestatie moet worden verricht bij een non-profit instelling

Onkosten, die de belanghebbende moet maken voor het uitvoeren van de tegenprestatie, worden door het college vergoed, voor zover het meerkosten betreft. Zo kunnen reiskosten, die noodzakelijkerwijs met het openbaar vervoer moeten worden gemaakt voor het verrichten van de tegenprestatie, worden vergoed. Kosten die belanghebbende ook zou maken zonder het leveren van de tegenprestatie, komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Artikel 9. Intrekken beleidsregels

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 10. Inwerkingtreding beleidsregels en citeertitel

Met deze beleidsregels geeft het college invulling aan enkele aan hem toegekende bevoegdheden. Op grond van artikel 3:40 Algemene wet bestuursrecht (Awb) treden beleidsregels in werking per de dag volgend op de dag dat ze bekend zijn gemaakt. Omdat de onderliggende 'Verzamelerordening inkomensvoorzieningen Hilversum 2021' op 1 april 2021 in werking treedt, sluit de inwerkingtreding van deze beleidsregels hierop aan.